

DISCURSUL SFÂNTULUI PĂRINTE PAPA FRANCISC ADRESAT ACȚIUNII CATOLICE ITALIENE

duminică, 30 aprilie 2017

Dragi prieteni din Acțiunea Catholică, bună ziua!

Sunt într-adevăr fericit să vă întâlnesc astăzi, așa de numeroși și în sărbătoare pentru a 150-a aniversare a înființării asociației voastre. Vă salut pe toți cu afect începând de la asistentul general și de la președintele național, cărora le mulțumesc pentru cuvintele cu care au introdus această întâlnire. Nașterea Acțiunii Catolice Italiene a fost un vis, născut în inima a doi tineri, Mario Faniși Giovanni Acquaderni, care a devenit în timp drum de credință pentru multe generații, vocație la sfințenie pentru foarte multe persoane: copii, tineri și adulți care au devenit discipoli ai lui Isus și, pentru aceasta, au încercat să trăiască drept martori bucurăși ai iubirii sale în lume. Și pentru mine este un pic de aer de familie: tatăl meu, bunica mea, erau din Acțiunea Catholică!

Este o istorie frumoasă și importantă, pentru care aveți atâtea motive să fiți recunoscători Domnului și pentru care Biserica vă este recunoscătoare. Este istoria unui popor format din bărbați și femei de orice vârstă și condiție, care au pariat pe dorința de a trăi împreună întâlnirea cu Domnul: mici și mari, laici și păstori, împreună, independent de poziție socială, de pregătirea culturală, de locul de proveniență. Credincioși laici care în orice timp au împărtășit căutarea de căi prin care să vestească frumusețea iubirii lui Dumnezeu cu propria viață și să contribuie, cu propria angajare și propria competență, la construirea unei societăți mai drepte, mai fraterne, mai solidare. Este o istorie de pasiune pentru lume și pentru Biserică – aminteam când v-am vorbit despre o carte scrisă în Argentina în 1937 care spunea: „Acțiune catolică și pasiune catolică”! – și în această istorie au crescut figuri luminoase de bărbați și femei cu credință exemplară, care au slujit țara cu generozitate și curaj.

Însă a avea o frumoasă istorie în urmă nu folosește pentru a merge cu ochii îndreptați în spate, nu folosește pentru a se privi în oglindă, nu folosește pentru a se așeza comozi în fotoliu! Nu uitați asta: să nu mergeți cu ochii îndreptați în spate, vă veți izbi de ceva! Să nu priviți în oglindă! Atâția suntem urâți, mai bine să nu ne privim în oglindă! Și să nu vă puneți comozi în fotoliu, asta îngrașă și face rău la colesterol! A comemora un lung itinerar de viață ajută să devenim conștienți că suntem popor care merge îngrijindu-se de toți, ajutând pe fiecare să crească din punct de vedere uman și în credință, împărtășind milostivirea cu care Domnul ne mângâie. Vă încurajez să continuați să fiți un popor de discipoli-misionari care trăiesc și mărturisesc bucuria de a ști că Domnul ne iubește cu o iubire infinită, și că împreună cu El iubesc profund istoria în care locuim. Așa ne-au învățat marii martori de sfințenie care au trasat calea asociației voastre, între care îmi place să-l

amintesc pe Giuseppe Toniolo, Armida Barelli, Piergiorgio Frassati, Antonietta Meo, Teresio Olivetti, Vittorio Bachelet. Acțiune Catolică, trăiește la înălțimea istoriei tale! Trăiește la înălțimea acestor femei și a acestor bărbați care v-au precedat.

În acești o sută cincizeci de ani, Acțiunea Catolică a fost caracterizată mereu de o iubire mare față de Isus și față de Biserică. Și astăzi sunteți chemați să continuați vocația voastră specială punându-vă în slujba diecezelor, în jurul episcopilor – mereu -, și în parohii – mereu -, acolo unde Biserica locuiește în mijlocul persoanelor – mereu. Întregul popor al lui Dumnezeu se bucură de roadele dăruirii voastre, trăite în armonie între Biserica universală și Biserica particulară. În vocația tipic laicală la o sfințenie trăită în cotidian voi puteți găsi forța și curajul pentru a trăi credința rămânând acolo unde sunteți, făcând din primire și din dialog stilul cu care să vă devedeți aproape unii de alții, experimentând frumusețea unei responsabilități împărtășite. Nu încetați să parcurgeți căile prin care este posibil să faceți să crească stilul unei sinodalități autentice, un mod de a fi popor al lui Dumnezeu în care fiecare poate contribui la o lectură atentă, meditată, rugătoare a semnelor timpurilor, pentru a înțelege și a trăi voința lui Dumnezeu, fiind siguri că acțiunea Duhului Sfânt lucrează și face noi toate lucrurile în fiecare zi.

Vă invit să duceți înaintea experiența voastră apostolică înrădăcinată în parohie, „care nu este o structură trecătoare” – ați înțeles bine? Parohia nu este o structură trecătoare! -, pentru că „este prezență eclezială în teritoriu, loc al ascultării Cuvântului, alștării vieții creștine, al dialogului, al vestirii, al carității generoase, al adorației și al celebrării” (Exortația apostolică *Evangelii gaudium*, 28). Parohia este spațiul în care persoanele pot să se simtă primite așa cum sunt și pot să fie însoțite prin parcursuri de maturizare umană și spirituală ca să crească în credință și în iubire față de creație și față de frați. Însă acest lucru este adevărat numai dacă parohia nu se închide în ea însăși, dacă și Acțiunea Catolică ce trăiește în parohie nu se închide în ea însăși, ci ajută parohia pentru ca să rămână „în contact cu familiile și cu viața poporului și să nu devină o structură prolixă separată de oameni sau un grup de aleși care privesc la ei înșiși” (*ibid.*). Vă rog, asta nu!

Dragi membri ai Acțiunii Catolice, orice inițiativă a voastră, orice propunere, orice drum să fie experiență misionară, destinată evanghelizării, nu autoconservării. Apartenența voastră la dieceză și la parohie să se întrupeze de-a lungul străzilor orașelor, ale cartierelor și ale satelor. Așa cum s-a întâmplat în acești o sută cincizeci de ani, simțiți puternic în lăuntrul vostru responsabilitatea de a arunca sămânța bună a Evangheliei în viața lumii, prin slujirea carității, angajarea politică – intrați în politică, dar vă rog în marea politică, în Politica având majusculă! – și prin pasiunea educativă și participarea la confruntarea culturală. Lărgiți inima voastră pentru a lărgi inima parohiilor voastre. Fiți călători ai credinței, pentru a-i întâlni pe toți, a-i primi pe toți, a-i asculta pe toți, a-i îmbrățișa pe toți. Fiecare viață este viață iubită de Domnul, fiecare față ne arată fața lui Cristos, în special cea a săracului, a celui care este rănit de viață și a celui care se simte abandonat, a celui care fuge de moarteși caută adăpost printre casele noastre, în orașele noastre. „Nimeni nu se poate simți scutit de preocuparea față de cei săraci și față de dreptatea socială” (*Ibid.*, 201).

Rămâneți deschiși la realitatea care vă înconjoară. Căutați fără teamă dialogul cu cel care trăiește lângă voi, chiar și cu cel care gândește diferit dar care asemenea vouă dorește pacea, dreptatea, fraternitate. În dialog se poate proiecta un viitor împărtășit. Prin dialog construim pacea, îngrijindu-ne de toți și dialogând cu toți.

Dragi copii, tineri și adulți din Acțiunea Catolică: mergeți, duceți-vă la toate periferiile! Mergați, și acolo fiți Biserică, având forța Duhului Sfânt.

Să vă susțină ocrotirea maternă a Fecioarei Neprihănite; să vă însoțească încurajarea și stima episcopilor; precum și Binecuvântarea mea pe care din inimă o împart asupra voastră și asupra întregii asociații. Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine!